

Savetodavna komisija za ljudska prava

UNMIK HQ, East Wing, 10000 Priština, KOSOVO

ODLUKA

Datum usvajanja: 19. septembar 2008. godine

Predmet br. 01/08

Sabri SALIHU

protiv

UNMIK-a

Savetodavna komisija za ljudska prava na svom zasedanju 19. septembra 2008. godine, u prisustvu sledećih članova:

Gdina Mareka NOVICKOG, predsedavajućeg
Gdina Pola LEMENSA

Gdina Džona Rajana, izvršnog službenika

Nakon što je razmotrila prethodno pomenutu pritužbu podnetu shodno članu 1.2 Uredbe UNMIK br. 2006/12 od 23. marta 2006. godine o osnivanju Savetodavne komisije za ljudska prava,

Nakon većanja, odlučila je sledeće:

I. ČINJENICE

1. Kosovska poverenička agencija (KPA) je 14. jula 2004. godine najavila 3. talas privatizacije. Brojna društvena preduzeća (DP) su likvidirana i na temelju njihove imovine stvorena su nova preduzeća. Ova preduzeća su prodavana putem otvorenog i javnog tendera. Jedno od tih preduzeća bilo je Skladište Derma Komerc Mitrovica D.O.O, nekadašnje DP "Kožar", koje se nalazi u Mitrovici. Prema objavljenom tenderu, reč je o "skladištu za skladištenje životinjskih koža, površine 2150 kvadratnih metara, na parceli od 9481 kvadratnog metra".

Podnosilac pritužbe je 28. februara 2006. godine bio uspešan ponuđač na tenderu za prodaju DP "Derma Komerc". On je 2. novembra 2006. godine potpisao prodajni ugovor sa KPA u vezi sa ovom imovinom.

On je 5. novembra 2006. godine potpisao ugovor o davanju u zakup ove imovine NTP "Lenita" sa sedištem u Štimlju, dopuštajući "Leniti" da koristi skladište. Jedna od

obaveza podnosioca pritužbe na osnovu ugovora o zakupu bila je da imovinu preda "Leniti" i da preduzme sve one postupke koji su neophodni za zvanično obeležavanje granica imovine.

2. Očividno je da je deo imovine koji je kupio podnosilac pritužbe, a koji je pripadao DP "Kožar", bio predmet tužbenog zahteva za restituciju imovine koji je podneo B.B. protiv navedenog preduzeća pred Opštinskim sudom u Uroševcu u martu 1997. godine. Prema zahtevu koji je B.B. podneo sudu, on je oko 1949. godine bio prisiljen da svoju imovinu prenese na DP "Kožar". Izgleda da je B.B. koristio imovinu od određenog trenutka, tako što je kroz nju prolazio i na njoj podizao objekte i zasađivao stabla.

Naslednici pokojnog BB-a su 17. maja 2004. godine obavestili KPA o postojanju ovog tužbenog zahteva protiv DP "Kožar". Oni su pri tom i ukazali da je u to vreme tužbeni zahtev i dalje čekao na rešenje pred Opštinskim sudom u Uroševcu.

U vreme kad je podnosilac pritužbe postao vlasnik odnosne imovine, nju su koristili naslednici B.B-a. Naslednici su preuzeli na sebe tužbeni zahtev za restituciju koji je još uvek nerešen u Opštinskom sudu.

Ubrzo nakon tendera za prodaju dobara koja pripadaju DP "Kožar", naslednici B.B-a su 13. juna 2006. godine podneli tužbu protiv KPA Specijalnoj komori Vrhovnog suda Kosova (Specijalna komora), zahtevajući poništenje odluke o privatizaciji DP "Kožar" u pogledu sporne imovine. Specijalna komora je 8. juna 2007. godine istakla da pitanje zakonitosti privatizacije sporne parcele zavisi od ishoda postupka u vezi sa iznad pomenutim tužbenim zahtevom za priznavanje vlasništva koji čeka rešenje pred Opštinskim sudom u Uroševcu. Specijalna komora je, shodno tome, obustavila postupak "dok uslovi predviđeni stavom 2 člana 215 Zakona o građanskom postupku ne budu ispunjeni".

3. U međuvremenu je podnosilac pritužbe pokušao da uđe u posed sporne imovine.

On je 15. novembra 2006. godine podneo zahtev Opštinskom sudu u Uroševcu da granice imovine budu obeležene. Naslednici B.B-a, kao nekadašnjeg vlasnika imovine, uložili su prigovor na osnovu toga što je imovina predmet tužbenog zahteva koji je prethodno podneo B.B. Rasprava o predmetu održana je 18. decembra 2006. godine. Opštinski sud je zatim odložio postupak, očekujući ishod prethodno pomenutog tužbenog zahteva za restituciju koji je podneo njihov otac.

Podnosilac pritužbe je 15. marta 2007. godine podneo tužbu Opštinskom sudu u Uroševcu protiv naslednika B.B. zbog nezakonitog zaposedanja odnosne imovine. Opštinski sud je 4. aprila 2008. godine odbacio tužbu. Sud je smatrao da, iako je KPA prodala imovinu podnosiocu pritužbe, on faktički nije posedovao imovinu kad je počeo da obeležava granice. Štaviše, naslednici B.B-a su ti koji su u stvari posedovali imovinu. U takvim okolnostima, podnosilac pritužbe nije mogao da tvrdi da je bio sprečen da ostvari stvarno posedovanje. Komisija nije obavestena da je protiv ove odluke uložena žalba.

Na kraju, podnosilac pritužbe je 29. marta 2007. godine zatražio od KPA da preduzme mere koje su u njenoj moći kako bi podnosilac pritužbe mogao da uđe u posed svoje imovine, oslobođene od nezakonite gradnje. Budući da ova molba nije imala uspeha, podnosilac pritužbe je nenaznačenog datuma 2007. godine podneo tužbu Specijalnoj komori protiv KPA i novog preduzeća "Derma Komerc". Podnosilac pritužbe u njoj tvrdi da KPA iz nemarnosti nije na njega prenela imovinu oslobođenu zakonskih prepreka, i da je u postupku privatizacije prenebregla činjenicu da postoji

nerешen sudski spor u vezi sa vlasništvom odnosno imovine. On je zatražio od Specijalne komore da ovo imovinsko pitanje reši "u saradnji sa Opštinskim sudom u Uroševcu", kako bi privatizovana imovina mogla propisno da bude prenet na njega. On je pored toga tražio odštetu od 90,000 evra kao naknadu za štetu koju je pretrpeo, uz kamatu od 3.5%, s tim da taj iznos bude ekvivalentan odšteti koju je NTP "Lenita" u međuvremenu tražila od njega zbog kršenja ugovora o zakupu, u tužbi koja je podneta Opštinskom sudu u Uroševcu 20. jula 2007. godine. Specijalna komora je 22. oktobra 2007. godine zatražila od podnosioca pritužbe da dostavi brojna dokumenta. Podnosilac pritužbe je udovoljio tom zahtevu 7. novembra 2007. godine. U vreme donošenja ove odluke predmet je još uvek nerešen (predmet br. SCC-07-0311).

II. PRITUŽBA

4. Podnosilac pritužbe se u suštini žali da je njegovo pravo na mirno uživanje imovine, zagarantovano članom 1 Protokola br. 1 Evropske konvencije o ljudskim pravima (EKLJP), prekršeno s obzirom da je KPA nemarno postupila kad mu je prodala imovinu koja je bila opterećena potraživanjima treće strane. Ovim su, navodi se, njemu prouzrokovani ozbiljni problemi i on je pretrpeo značajnu finansijsku štetu.

III. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

5. Pritužba je podneta 6. marta 2008. godine.

Od podnosioca žalbe je 9. juna 2008. godine zatraženo da dostavi izvesnu dodatnu dokumentaciju i da proveri da li je izveštaj o činjenicama predmeta koji je Komisija pripremila za potrebe početnog razmatranja predmeta tačan. On je ovom zahtevu udovoljio 11. jula 2008. godine.

IV. ZAKON

6. Pre nego što počne sa razmatranjem suštine pritužbe, Komisija mora da odluči da li da prihvati pritužbu, uzimajući u obzir kriterijume prihvatljivosti utvrđene u članovima 1, 2 i 3 Uredbe UNMIK br. 2006/12.

7. Na osnovu člana 3.1 Uredbe UNMIK br. 2006/12, Komisija može da razmatra predmet tek nakon što utvrdi da su iskorišćeni svi ostali raspoloživi načini za ispitivanje navodnih prekršaja.

Komisija napominje da podnosilac pritužbe navodi da je njegovo prava na mirno uživanje imovine prekršeno zbog toga što mu je KTA prodala imovinu koja je bila opterećena potraživanjima treće strane. Prodaja je bila rezultat takmičarskog tendera koji je organizovala KPA u cilju privatizacije takozvanog "društvenog preduzeća", a na kojem je pobedio podnosilac pritužbe. Nakon toga, kad su usledile poteškoće koje su podnosioca pritužbe omele da stvarno uživa ekonomsku korist od pobeđe ostvarene na tenderu, on je Specijalnoj komori podneo tužbu protiv KPA.

Uredba UNMIK br. 2002/13 o osnivanju Specijalne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju, koja je naročito izmenjena i dopunjena Uredbom UNMIK br. 2005/18, propisuje da Specijalna komora ima primarnu nadležnost za sve tužbene zahteve protiv KPA, uključujući slučajeve koji se odnose na privatizaciju koju je Agencija sprovela. Komisija napominje da je

predmet podnosioca pritužbe trenutno u procesu rešavanja pred Specijalnom komorom. Za razliku od postupka koji su pred Specijalnom komorom pokrenuli naslednici B.B, Specijalna komora nije obustavila razmatranje zahteva podnosioca pritužbe.

U ovakvim okolnostima, u trenutnoj fazi postupka ne može se reći da postupak pred Specijalnom komorom ne predstavlja delotvoran pravni lek u odnosu na pritužbe koje je podnosilac pritužbe izneo protiv KPA. Budući da je postupak protiv KPA trenutno u toku pred Specijalnom komorom, Komisija nalazi da podnosilac pritužbe nije ispunio uslove u pogledu iscrpenosti pravnih lekova.

Komisija smatra da je prema tome pritužba preuranjena i mora da bude odbijena shodno članu 3 Uredbe br. 2006/12 o neiskorišćenosti raspoloživih pravnih lekova.

IZ OVIH RAZLOGA,

Komisija, jednoglasno,

PROGLAŠAVA PRITUŽBU NEPRIHVATLJIVOM.

Džon Dž. RAJAN
izvršni službenik

Marek NOVICKI
predsedavajući